Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

31. listopada 2019.*

„Žalba – Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Opoziv prvotne odluke žalbenog vijeća kojom je djelomično odbijen zahtjev za proglašavanje ništavim verbalnog žiga Europske unije REPOWER”

U predmetu C-281/18 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 20. travnja 2018.,

**Repower AG**, sa sjedištem u Brusiju (Švicarska), koji zastupaju R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein i V. Kling, *Rechtsanwälte*,

žalitelj,

a druge stranke postupka su:

**Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**, koji zastupaju D. Botis i J. F. Crespo Carrillo, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

**repowermap.org**, sa sjedištem u Bernu (Švicarska), koji zastupa P. González-Bueno Catalán de Ocón, *abogado*,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik Suda, u svojstvu predsjednika drugog vijeća, T. von Danwitz i C. Vajda (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 14. ožujka 2019.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 16. svibnja 2019.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

**Presudu**

1 Svojom žalbom društvo Repower AG zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 21. veljače 2018., Repower/EUIPO – repowermap.org (REPOWER) (T-727/16; u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2018:88), kojom je Opći sud odbio njegovu tužbu za poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 3. kolovoza 2016. (predmet R 2311/2014-5 (REV)) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između repowermap.org i društva Repower (u daljnjem tekstu: sporna odluka).

## Pravni okvir

2 Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), izmijenjena je Uredbom (EU) 2015/2424 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. (SL 2015., L 341, str. 21.), koja je stupila na snagu 23. ožujka 2016. Sporna odluka donesena je 3. kolovoza 2016. i na nju se primjenjuju odredbe Uredbe br. 207/2009, kako je izmijenjena Uredbom br. 2015/2424.

3 Uredba br. 207/2009, kako je izmijenjena Uredbom br. 2015/2424, sadržava glavu IX. naslovljenu „Postupak”. Ta glava sadržava odjeljak 1., naslovljen „Opće odredbe”, koji se sastoji od članaka 75. do 84. te uredbe. Člankom 4. Uredbe br. 2015/2424 predviđa se da se određene odredbe Uredbe br. 207/2009 primjenjuju tek od 1. listopada 2017. Članak 75., članak 80. stavci 1. i 2. i članak 83. Uredbe br. 207/2009 nalaze se među tim odredbama. U ovom slučaju, uzimajući u obzir datum donošenja sporne odluke, članak 75., članak 80. stavci 1. i 2. i članak 83. Uredbe br. 207/2009, u njihovoj izvornoj verziji, i dalje se primjenjuju na tu odluku.

4 U skladu s člankom 75. Uredbe br. 207/2009, koji je naslovljen „Obrazloženje na kojem se temelje odluke”, predviđa se:

„U odlukama Ureda navode se razlozi na kojima se te odluke temelje. Odluke se mogu temeljiti samo na onim razlozima ili dokazima o kojima su se predmetne stranke imale mogućnost očitovati.”

5 Članak 80. Uredbe br. 207/2009, naslovljen „Proglašavanje odluka ništavima [Brisanje ili opoziv]”, u stavcima 1. i 2. propisuje:

„1. Kada Ured izvrši upis u registar ili donese odluku uz očitu povredu postupovnih odredbi koja se može pripisati Uredu, on mora osigurati brisanje upisa iz registra ili proglašavanje odluke ništavom [opoziv odluke]. Kad u postupku sudjeluje samo jedna stranka i kad takav upis ili takva odluka povređuje njezina prava, brisanje iz registra odnosno proglašavanje odluke ništavom [opoziv odluke] nalaže se čak i ako stranka nije uočila pogrešku.

2. Brisanje iz registra ili proglašavanje odluke ništavom [opoziv odluke] iz stavka 1. nalaže, po službenoj dužnosti ili na zahtjev jedne od stranaka u postupku, odjel koji je izvršio upis u registar ili donio odluku. Brisanje iz registra ili proglašavanje odluke ništavom [opoziv odluke] nalaže se u roku od šest mjeseci od datuma upisa u registar ili datuma donošenja odluke, nakon savjetovanja sa strankama u postupku i svim nositeljima prava na predmetni žig Zajednice koji su upisani u registar.”

6 Članak 83. Uredbe br. 207/2009, naslovljen „Upućivanje na opća načela”, glasi:

„Ako ova Uredba, Provedbena uredba, Pravilnik o pristojbama ili poslovnik žalbenih vijeća ne sadržavaju neke odredbe o postupku, Ured uzima u obzir načela postupovnog prava koja su općepriznata u državama članicama.”

## Okolnosti spora

7 Opći sud izložio je okolnosti spora u točkama 1. do 12. pobijane presude na sljedeći način:

„1 Dana 26. lipnja 2009., na temelju Uredbe […] br. 207/2009 […], tužitelj, Repower AG, zaštitio je pred [EUIPO-om] međunarodnu registraciju br. 1020351 u Europskoj uniji za verbalni žig REPOWER.

[…]

3 Intervenijent repowermap.org podnio je 3. lipnja 2013. zahtjev za proglašavanje osporavanog žiga ništavim […]. Tvrdio je da je osporavani žig opisan i da nema razlikovni karakter za sve proizvode i usluge na koje se odnosi.

4 Dana 9. srpnja 2014. Odjel za poništaje [djelomično je] prihvatio zahtjev za proglašavanje žiga ništavim […].

[…]

6 Protiv odluke Odjela za poništaje intervenijent je 8. rujna 2014. podnio žalbu EUIPO-u na temelju članaka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009 […].

7 Odlukom od 8. veljače 2016. peto žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo je žalbu (u daljnjem tekstu: odluka od 8. veljače 2016.). […]

8 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 26. travnja 2016. intervenijent je pokrenuo postupak protiv odluke od 8. veljače 2016. Taj je predmet upisan pod brojem T-188/16.

9 Obaviješću od 22. lipnja 2016. peto žalbeno vijeće obavijestilo je stranke da je nakon podnošenja tužbe Općem sudu u predmetu T-188/16, repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER) utvrdilo da odluka od 8. veljače 2016. nije dovoljno obrazložena u smislu članka 75. Uredbe br. 207/2009 […]. Pojasnilo je da zbog nedovoljnog obrazloženja i na temelju članka 80. Uredbe br. 207/2009 […] smatra bitnim opozvati odluku od 8. veljače 2016. kako bi podrobno analiziralo razlikovni i opisni karakter osporavanog žiga s obzirom na proizvode i usluge na koje se taj znak odnosi. Pozvalo je stranke da podnesu svoja očitovanja o njegovoj namjeri da opozove odluku od 8. veljače 2016.

10 Tužitelj je očitovanja dostavio 5. srpnja 2016. Smatrao je u biti da je razloge odluke od 8. veljače 2016. moguće potvrditi sve dok njezina izreka ne bude izmijenjena, i to prema uvjetima iz članka 83. Uredbe br. 207/2009 […]. S druge je strane smatrao da opoziv odluke od 8. veljače 2016. na temelju članka 80. Uredbe br. 207/2009, koji ne postoji ili više ne postoji u konsolidiranoj verziji Uredbe br. 207/2009 koja je dostupna na internetu u bazi podataka EUR-lex, nije moguć jer taj članak daje samo ovlast ispitivačima EUIPO-a i jer nedostatak u obrazloženju ne predstavlja povredu postupka u smislu članka 80. Uredbe br. 207/2009. Naposljetku je tvrdio da iz odluke proširenog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. travnja 2009. (predmet R 323/2008-G) (u daljnjem tekstu: odluka proširenog žalbenog vijeća) proizlazi da se ne mogu opozvati odluke EUIPO-a protiv kojih je u tijeku tužba pred Općim sudom.

11 Intervenijent je očitovanja dostavio 20. srpnja 2016. Istaknuo je da se članak 80. Uredbe br. 207/2009, kao posebno pravilo, primjenjuje umjesto općih načela na koja upućuje članak 83. Uredbe br. 207/2009. Također je istaknuo da je odgovor koji treba dati na pitanje predstavlja li nedostatak u obrazloženju postupovnu pogrešku neizvjestan i da postoji velika vjerojatnost da

opoziv odluke od 8. veljače 2016. zbog nedostatnosti obrazloženja nije dopušten. Smatrao je da bi vodeći računa o tim okolnostima najbolje bilo nastaviti s postupkom pred Općim sudom u predmetu T-188/16, repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER).

12 Odlukom od 3. kolovoza 2016. peto žalbeno vijeće EUIPO-a opozvalo je odluku od 8. veljače 2016. […]. Objasnilo je da je nasuprot dvojbama koje su stranke izrazile, članak 80. Uredbe br. 207/2009 i dalje primjenjiv nakon stupanja na snagu Uredbe 2015/2424. Osim toga istaknulo je da EUIPO ima obvezu obrazložiti svoje odluke i, osobito, analizirati razloge za odbijanje s obzirom na dotične proizvode i usluge, tako da je nedostatnost obrazloženja, koja je uočena u odluci od 8. veljače 2016., očita postupovna pogreška u smislu članka 80. Uredbe br. 207/2009 koju valja ispraviti."

**Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda**

8 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 10. listopada 2016. žalitelj je pokrenuo postupak za poništenje sporne odluke.

9 U prilog svojoj tužbi žalitelj je istaknuo četiri tužbena razloga, koji se temelje, kao prvo, na nedostatku pravne osnove, kao drugo, nenadležnosti žalbenih vijeća za opoziv svojih odluka, kao treće, na povredi članka 80. Uredbe br. 207/2009, EUIPO-ovih Smjernica za ispitivanje i načela dobre uprave, pravne sigurnosti i pravomoćno presuđene stvari i, kao četvrto, na nedostatku u obrazloženju.

10 Opći sud je pobijanom presudom tu tužbu u cijelosti odbio. Opći sud je u točkama 53. do 59. pobijane presude prije svega smatrao da žalbeno vijeće nije moglo temeljiti spornu odluku na članku 80. stavku 1. Uredbe br. 207/2009 jer nedostatak u obrazloženju ne predstavlja očitu postupovnu pogrešku u smislu te odredbe. Opći sud zatim je u točkama 60. do 88. i 92. do 95. pobijane presude ocijenio da se sporna odluka može temeljiti na općem pravnom načelu koje dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata, s obzirom na to da su ispunjeni uvjeti za primjenu tog načela. Iako je EUIPO počinio pogrešku u izboru pravne osnove sporne odluke, Opći je sud u točki 89. pobijane presude podsjetio da takva pogreška dovodi do poništenja predmetnog akta samo ako može imati posljedice za njegov sadržaj. Budući da je u točkama 90. i 91. pobijane presude utvrdio da pogreška žalbenog vijeća u pogledu odabira pravne osnove ne opravdava poništenje sporne odluke, Opći sud odbio je tužbu.

**Zahtjevi stranaka pred Sudom**

11 Svojom žalbom Repower od Suda zahtijeva da:

– ukine pobijanu presudu;

– poništi spornu odluku i

– naloži EUIPO-u snošenje troškova.

12 EUIPO i repowermap.org od Suda zahtijevaju da odbije žalbu i društvu Repower naloži snošenje troškova.

## O žalbi

### *Pravni interes*

*Argumentacija stranaka*

13 Repowermap.org smatra da žalitelj više nema pravni interes zahtijevati poništenje sporne odluke. Pozivajući se na točku 91. pobijane presude, repowermap.org navodi da bi Opći sud, zbog činjenice da je utvrdio da odluka od 8. veljače 2016. sadržava nedostatak u obrazloženju, tu odluku trebao poništiti u okviru postupka koji se odnosi na predmet upisan pod brojem T-188/16, koji je u tijeku pred njim, u slučaju da Sud prihvati žalbu i poništi spornu odluku. Takva bi situacija uzrokovala dodatne postupke, dok rezultat vjerojatno ne bi bio drugačiji od trenutačne situacije. Budući da žalitelj ne može imati nikakvu korist od održavanja odluke od 8. veljače 2016. na snazi, repowermap.org smatra da je žalba nedopuštena.

14 Na raspravi je žalitelj tvrdio da i dalje ima interes za poništenje sporne odluke. Osobito je istaknuo, pozivajući se na četvrti žalbeni razlog, da je učinak sporne odluke bio opoziv odluke od 8. veljače 2016. u cijelosti, iako je ona bila djelomično povoljna za njega. Zaključuje da bi ukidanje pobijane presude i poništenje sporne odluke i, stoga, održavanje odluke od 8. veljače 2016. na snazi dovelo do nastavka postupka u predmetu T-188/16, što bi mu omogućilo da istakne svoje zahtjeve, uključujući žalbu pred Sudom, kako bi spriječio poništenje te odluke i time sačuvao prava koja ima na temelju te odluke.

15 Tijekom rasprave EUIPO je smatrao da žalitelj više nema pravni interes. Iako je priznao da je dio odluke od 8. veljače 2016. bio povoljan za žalitelja, EUIPO je podsjetio da je sam priznao da je ta odluka nezakonita zbog nedostatka obrazloženja, tako da se u tim okolnostima žalitelj ne može pozivati na korist iz navedene odluke.

*Ocjena Suda*

16 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, pravni interes autora žalbe pretpostavlja da mu žalba može svojim ishodom donijeti korist (presuda od 19. listopada 1995., Rendo i dr./Komisija, C-19/93 P, EU:C:1995:339, t. 13., rješenje od 5. srpnja 2018., Wenger/EUIPO, C-162/18 P, neobjavljeno, EU:C:2018:545, t. 13. i navedena sudska praksa i presuda od 13. srpnja 2000., Parlament/Richard, C-174/99 P, EU:C:2000:412, t. 33.).

17 U ovom je slučaju nesporno da je odluka od 8. veljače 2016., koja je opozvana spornom odlukom, bila povoljna za žalitelja jer se njome odbija žalba koju je repowermap.org podnio protiv odluke Odjela za poništaje od 9. srpnja 2014., koja je i sama bila djelomično povoljna za žalitelja.

18 Prema tome, u slučaju kad bi žalba u ovom predmetu bila prihvaćena, a zatim sporna odluka poništena, odluka od 8. veljače 2016. ostala bi na snazi i žalba bi svojim ishodom donijela korist žalitelju. Naime, eventualno održavanje na snazi te odluke osiguralo bi žalitelju mogućnost zadržavanja zaštite u Europskoj uniji međunarodne registracije br. 1020351 verbalnog žiga REPOWER za određene proizvode i usluge.

19 To utvrđenje nije dovedeno u pitanje argumentacijom repowermap.org koja se temelji na tome da je Opći sud u točki 91. pobijane presude naveo da odluku od 8. veljače 2016. treba poništiti u okviru tužbe za poništenje, upisane pod brojem predmeta T-188/16 i da bi stoga prihvaćanje žalbe žalitelju donijelo samo privremenu korist.

20 Naime, nije na Sudu da u okviru ispitivanja pravnog interesa odbije postojanje takvog interesa iz razloga što je u pobijanoj presudi Opći sud neizravno ocijenio zakonitost odluke od 8. veljače 2016., iako ona nije bila predmet tužbe koja je podnesena pred njim. U mjeri u kojoj je potrebno uzeti u obzir odluku od 8. veljače 2016. koja je neodvojivo povezana sa spornom odlukom, valja istaknuti da je riječ o meritornom pitanju jer Sud ne može u stadiju ispitivanja pravnog interesa pretpostaviti da je odluka od 8. veljače 2016. nezakonita. U tom je kontekstu potrebno, ali dovoljno, da žalba podnesena Sudu svojim ishodom može donijeti korist stranci koja ju je podnijela, što je slučaj u ovom predmetu, kao što to proizlazi iz točaka 17. i 18. ove presude.

21 U tim okolnostima valja utvrditi da žalitelj ima pravni interes za potrebe ove žalbe.

### *Meritum*

22 Žalitelj u prilog svojoj žalbi ističe pet žalbenih razloga. Svojim prvim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da je EUIPO izmijenio sam predmet spora time što je tijekom postupka pred Općim sudom izmijenio svoju argumentaciju koja se odnosi na pravnu osnovu sporne odluke tako što je uključio opće pravno načelo koje dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata. U okviru svojeg drugog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je Opći sud pogrešno primijenio opće pravno načelo koje dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata, s obzirom na to da su odredbe Uredbe br. 207/2009 koje su bile na snazi u vrijeme donošenja sporne odluke bile *leges spéciales* i stoga nisu dopuštale primjenu tog načela. Svojim trećim žalbenim razlogom žalitelj prigovara Općem sudu da je, u okviru članka 83. Uredbe br. 207/2009, preokrenuo teret dokazivanja. Svojim četvrtim žalbenim razlogom žalitelj navodi da, čak i pod pretpostavkom da je primjenjivo opće pravno načelo koje dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata, odluka od 8. veljače 2016. nije smjela biti opozvana u cijelosti zbog zaštite legitimnih očekivanja. Naposljetku, peti žalbeni razlog temelji se na nedostatku u obrazloženju sporne odluke.

#### *O prvom do četvrtom žalbenom razlogu*

23 Svojim prvim do četvrtim žalbenim razlogom žalitelj u biti tvrdi da je Opći sud počinio pogreške koje se tiču prava jer je primijenio opće pravno načelo koje dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata, prema potrebi u vezi s člankom 83. Uredbe br. 207/2009.

24 Osobito, u okviru drugog žalbenog razloga, koji valja ispitati na prvom mjestu, žalitelj osobito ističe da je Opći sud povrijedio načelo prema kojem posebni propisi derogiraju opće propise. Žalitelj smatra da članak 80. stavak 1. Uredbe br. 207/2009, kao pravilo o iznimci i *lex specialis*, ne dopušta pribjegavanje pravnim načelima koja su općepriznata u državama članicama iz članka 83. te uredbe, ni općem pravnom načelu koje dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata. Naime, EUIPO može opozvati svoje odluke samo u situaciji koja je predviđena tom odredbom, inače bi ona bila lišena smisla. Žalitelj dodaje da je donošenjem članka 80. Uredbe br. 207/2009 zakonodavac Unije želio ograničiti EUIPO-ovu ovlast za opoziv samo na slučaj predviđen u tom članku.

25 Stoga je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je ispitao mogućnost opoziva odluke od 8. veljače 2016. donošenjem sporne odluke na temelju općeg pravnog načela koje dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata i članka 83. Uredbe br. 207/2009.

26 S obzirom na te žaliteljeve argumente, valja ispitati je li Opći sud povrijedio načelo prema kojem poseban propis derogira opće propise, time što je povlačenje odluke od 8. veljače 2016., među ostalim, zasnivao na općem pravnom načelu koje dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata.

27 U skladu s člankom 80. stavkom 1. Uredbe br. 207/2009, EUIPO mora osigurati opoziv svake odluke koja je zahvaćena očitom postupovnom pogreškom koja mu se može pripisati.

28 S tim u vezi, kao prvo, valja pojasniti da, zbog razloga koje je Opći sud naveo u točkama 29. i 33. do 38. pobijane presude, a koje tužitelj nije osporio, žalbena vijeća EUIPO-a imaju ovlast opoziva iz članka 80. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.

29 Kao drugo, valja istaknuti da iz teksta te odredbe proizlazi da je očita postupovna pogreška u smislu navedene odredbe očigledna pogreška postupovne naravi koju je počinio EUIPO.

30 U svrhu tumačenja pojma „očita povreda postupovnih odredbi" u smislu članka 80. stavka 1., prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, valja uzeti u obzir ne samo formulaciju te odredbe nego i kontekst u kojemu se nalazi te ciljeve propisa kojeg je dio (presuda od 5. rujna 2019., Verein für Konsumenteninformation, C-28/18, EU:C:2019:673, t. 25.).

31 Što se tiče konteksta te odredbe, valja pojasniti da su i članak 80. i članak 75. Uredbe br. 207/2009, koji se odnosi na obvezu obrazlaganja EUIPO-ovih odluka, obuhvaćeni glavom IX. te uredbe, koja je naslovljena „Postupak". Stoga iz strukture navedene uredbe proizlazi da se postupovne pogreške zbog kojih je EUIPO na temelju članka 80. stavka 1. obvezan opozvati svoju odluku, odnose, među ostalim, na postupovna pravila sadržana u toj glavi, poput obveze obrazlaganja.

32 To se tumačenje potvrđuje ciljem navedenog članka 80. stavka 1. Naime, cilj je te odredbe nametnuti EUIPO-u obvezu opoziva odluka koje sadržavaju očitu postupovnu pogrešku u svrhu osiguravanja dobrog upravljanja i ekonomičnosti postupka. S obzirom na taj cilj, ne postoji razlog za to da se iz područja primjene članka 80. stavka 1. Uredbe br. 207/2009 isključe očite pogreške koje je EUIPO počinio u odnosu na povredu obveze obrazlaganja koju ima na temelju članka 75. Uredbe br. 207/2009, koja je obuhvaćena postupovnim odredbama navedene uredbe.

33 Osim toga, navedeno tumačenje također odražava ustaljenu sudsku praksu Suda prema kojoj je obveza obrazlaganja bitna postupovna pretpostavka koju treba razlikovati od pitanja osnovanosti obrazloženja, koje se odnosi na materijalnu zakonitost osporenog akta (presuda od 10. srpnja 2008., Bertelsmann i Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, t. 181.).

34 Iz toga slijedi da je svaka povreda obveze obrazlaganja, kao što je nedostatak u obrazloženju ili nedovoljno obrazloženje, postupovna pogreška u smislu te odredbe i da je nedostatak u obrazloženju poput onoga koji je utvrdio Opći sud osobito u točkama 77. do 82. pobijane presude, a koji se odnosi na odluku od 8. veljače 2016. koja je opozvana spornom odlukom, takva pogreška u postupku.

35 Osim toga, s obzirom na to da proizlazi, s jedne strane, iz točaka 48. i 52. pobijane presude da su EUIPO i repowermap.org imali saznanja o djelomičnom nedostatku u obrazloženju kojim je zahvaćena odluka od 8. veljače 2016. i, s druge strane, iz točke 82. te presude da je nedostatak u obrazloženju o kojem je riječ morao kod tužitelja pobuditi sumnje u zakonitost navedene odluke, što tužitelj ne osporava u stadiju žalbe, sve su stranke mogle identificirati predmetne nedostatke u obrazloženju tako da se radi o očitoj postupovnoj pogrešci u smislu članka 80. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.

36 Iz toga slijedi da je članak 80. stavak 1. te uredbe u ovom slučaju primjenjiv. U tim okolnostima, valja prihvatiti tužiteljev prigovor prema kojem je, primjenjujući opće pravno načelo koje dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata umjesto članka 80. stavka 1. navedene uredbe, Opći sud povrijedio načelo prema kojem poseban propis derogira opće propise.

37 Međutim, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, pogreška koja se tiče prava koju je počinio Opći sud nema za posljedicu ukidanje te presude ako se njezina izreka, a osobito zaključak da je odluka od 8. veljače 2016. valjano opozvana spornom odlukom, temelji na drugim pravnim razlozima. Naime, ako obrazloženje presude Općeg suda sadržava povredu prava Unije, ali je izreka osnovana iz drugih pravnih razloga, takva povreda ne može dovesti do ukidanja te presude (presude od 30. rujna 2003., Biret International/Vijeće, C-93/02 P, EU:C:2003:517, t. 60. i navedena sudska praksa i od 14. listopada 2014., Buono i dr./Komisija, C-12/13 P i C-13/13 P, EU:C:2014:2284, t. 62. i navedena sudska praksa).

38 Međutim, iz prethodnih ocjena proizlazi da je EUIPO trebao opozvati odluku od 8. veljače 2016. spornom odlukom donesenom na temelju članka 80. stavka 1. Uredbe br. 207/2009, tako da je Općí sud pravilno smatrao da je odluka od 8. veljače 2016. valjano opozvana. Budući da je izreka pobijane presude osnovana iz drugih pravnih razloga navedenih u prethodnim točkama ove presude, treba preinačiti obrazloženje i utvrditi da pogreška koja se tiče prava koju je počinio Općí sud ne može dovesti do ukidanja te presude (vidjeti u tom smislu presudu od 28. ožujka 2019., River Kwai International Food Industry/AETMD, C-144/18 P, neobjavljenu, EU:C:2019:266, t. 22.).

39 U tim okolnostima valja utvrditi da su prvi do četvrti žalbeni razlog, koji se odnose na rasuđivanje Općeg suda koje se temelji na općem pravnom načelu kojim se dopušta povlačenje nezakonitih upravnih akata i na članku 83. Uredbe br. 207/2009, bespredmetni. Stoga ih valja odbiti a da pritom nije potrebno ispitati dopuštenost prvog, drugog i četvrtog žalbenog razloga, koje osporavaju EUIPO i repowermap.org, niti odgovoriti na argument koji se temelji na tome da članak 80. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 taksativno uređuje mogućnosti opoziva EUIPO-ovih odluka i da se stoga protivi takvom opozivu kada nisu ispunjeni uvjeti za primjenu te odredbe.

40 Stoga prvi do četvrti žalbeni razlog treba odbiti.

*Peti žalbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju sporne odluke*

– *Argumentacija stranaka*

41 Svojim petim žalbenim razlogom žalitelj smatra da je njegovo pozivanje na odluku velikog žalbenog vijeća zanemareno. Žalitelj smatra da se u točki 24. te odluke potvrđuje činjenica da žalbena vijeća ne mogu opozvati svoje odluke ako su one predmet tužbe pred Općim sudom. Stoga ne bi bilo moguće smatrati da gore navedena odluka velikog žalbenog vijeća nije bila relevantna u ovom slučaju. Naprotiv, žalitelj smatra da je ta odluka relevantna u dijelu u kojem se primjenjuje na *inter partes* postupke u području prava žigova.

42 Osim toga, žalitelj smatra da si Općí sud proturječi potvrđujući, s jedne strane, u točki 80. pobijane presude, da je žalbeno vijeće trebalo barem sažeto odgovoriti na detaljnu argumentaciju žalitelja i, s druge strane, da žalbeno vijeće nije bilo dužno odgovoriti na žaliteljev argument koji se temelji na odluci velikog žalbenog vijeća.

43 EUIPO i repowermap.org zaključuju da je žalbeni razlog nedopušten i meritorno osporavaju tužiteljeve argumente.

– *Ocjena Suda*

44 Valja istaknuti da se, na temelju ustaljene sudske prakse Suda, u žalbi moraju jasno navesti osporavani dijelovi presude čije se ukidanje traži kao i pravni argumenti koji posebno podupiru taj zahtjev te se u biti ne smije raditi samo o zahtjevu za preispitivanje tužbe podnesene Općem sudu (presuda od 18. listopada 2018., Gul Ahmed Textile Mills/Vijeće, C-100/17 P, EU:C:2018:842, t. 45. i navedena sudska praksa).

45 U ovom slučaju valja utvrditi da svojom argumentacijom, koja se temelji na nedostatku u obrazloženju sporne odluke, žalitelj samo dovodi u pitanje EUIPO-ovu odluku a da nije ni na koji način kritizirao rasuđivanje Općeg suda. Stoga je takva argumentacija, koja nije usmjerena protiv pobijane presude, u okviru žalbe nedopuštena (vidjeti po analogiji presudu od 16. studenoga 2017., Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Komisija, C-250/16 P, EU:C:2017:871, t. 28.).

46 Kad je riječ o argumentu prema kojem si Opći sud proturječi potvrđujući, s jedne strane, u točki 80. pobijane presude, da je žalbeno vijeće trebalo barem sažeto odgovoriti na detaljnu argumentaciju žalitelja i, s druge strane, da žalbeno vijeće nije bilo dužno odgovoriti na žaliteljev argument koji se temelji na odluci velikog žalbenog vijeća, valja istaknuti da žalitelj nije naveo točku te presude koja je proturječna točki 80. navedene presude i da njegov argument u svojoj ukupnosti nije dovoljno jasan da bi se s preciznošću mogli utvrditi osporavani elementi pobijane presude kao i pravni argumenti navedeni u potporu toj kritici, što sprječava Sud u provedbi njegova nadzora zakonitosti (vidjeti što se tiče zahtjeva jasnoće argumentacije, rješenje od 30. siječnja 2014., Fercal/OHMI, C-324/13 P, neobjavljeno, EU:C:2014:60, t. 37. i navedenu sudsku praksu).

47 Slijedom toga, peti žalbeni razlog treba odbaciti kao nedopušten.

48 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da žalbu treba odbiti u cijelosti.

## Troškovi

49 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

50 Budući da su EUIPO i repowermap.org podnijeli zahtjeve da se žalitelju naloži snošenje troškova i da žalitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) proglašava i presuđuje:

**1. Žalba se odbija.**

**2. Društvu Repower AG nalaže se snošenje troškova.**

Potpisi